

hen til, at Svingningerne i en Aarrække ikke har været overvældende store.

Det maa dog anses for sandsynligt, at den stærke Interesse for Bekæmpelsen, som har gjort sig gældende i de senere Aar, har medført en Nedgang i Smittens Udbredelse. En Opgørelse i September Maaned 1947 paa Grundlag af foretagne Mælkeprøver viste følgende:

Antal Kvægbesætninger:

Øerne	68 119
Jylland	126 182
I alt ..	194 301

Antal prøvede Besætninger:

Øerne	58 781 = 86,3 pCt.
Jylland	94 063 = 74,5 pCt.
I alt ..	152 844 = 78,7 pCt.

Antal reaktionsfri Besætninger:

Øerne	50 135 = 85,3 pCt.
Jylland	80 540 = 85,6 pCt.
I alt ..	130 675 = 85,5 pCt.

af de prøvede Besætninger.

Veterinærdirektoratet har saaledes nu Kendskab til en meget stor Del af Landets Besætninger, og Smitteprocenten ligger derefter tilsyneladende nu noget lavere end tidligere, men der er dog Grund til at antage, at et stort Antal af de ikke i denne Opgørelse optagne Besætninger netop hører hjemme blandt de smittede.

Kendskabet til Smitsoten og dens særlige Karakter blev ganske vist betydelig udvidet allerede fra det Tidspunkt, hvor B. Bang og Stribolt i 90erne af forrige Aarhundrede fandt en Bakterie, *Brucella abortus* Bang, som Aarsag til Smitsoten, men der blev dog først fastsat særlige Bestemmelser vedrørende dens Bekæmpelse i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Den fik sin egen Paragraf, § 12, der lød som følger:

„Naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastning, der maa formodes at være smitsom Kastning, skal dette straks anmeldes til en Dyrslæge. Konstaterer denne smitsom Kastning, eller findes der Grund til at antage, at denne Sygdom foreligger, er det Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, forbudt fra Besætningen

1. at indsætte paa fælles Græsgang eller Dyrskuer Tyre, drægtige Køer og Kvier samt Køer og Kvier, som lider af Børflod,
2. at sælge Tyre, Køer og Kvier til andet end Slagtning uden at meddele Køberen, at nævnte Sygdom findes i Besætningen,

3. at lade Tyre bedække Køer og Kvier fra sunde Besætninger og at lade Køer og Kvier føre til Foreningstyre,

4. at føre Køer og Kvier til fremmede Tyre uden forud at gøre Tyrens Ejer opmærksom paa, at Dyrene stammer fra en smittet Besætning.

Det paahviler Ejeren at følge de Anvisninger til Sygdommens Bekæmpelse, der i Henhold til en herom udarbejdet Instruks paalægges ham af Dyrslægen.

Det paahviler Dyrslægen, naar det kommer til hans Kundskab, at der findes smitsom Kastning i en Besætning, at gøre dennes Ejer opmærksom paa de ovennævnte Bestemmelser.

Fremstilles Hornkvæg (Køer og Kvier) fra saadanne Besætninger til Salg i lukkede Stalde, skal de opstilles isoleret eller sammen med Slagtekvæg, og fremstilles de til Salg paa aabne Markeder, er det Ejeren Pligt at anmelde dette til den tilsynsførende Dyrslæge, der da anviser dem Plads.“

I Henhold til denne Bestemmelse blev der i de følgende Aar anmeldt et betydeligt Antal Besætninger. I 1920—21 blev der indsendt og paa Veterinærdirektoratets diagnostiske Laboratorium undersøgt Materiale fra 1607 Kastningstilfælde, og smitsom Kastning konstateredes i 803 af disse (49,9 pCt.), i 1921—22 var Tallene henholdsvis 4 057 og 1 303 (32,3 pCt.), i 1922—23 henholdsvis 6 412 og 2 216 (35,2 pCt.), i 1923—34 henholdsvis 10 848 og 2 586 (23,8 pCt.), 1924—25 henholdsvis 13 132 og 3 176 (24,1 pCt.), 1925—26 henholdsvis 13 621 og 3 200 (23,5 pCt.). I Løbet af enkelte Aar kom der saaledes en meget betydelig Stigning i Anmeldelserne.

Da Udgifterne for Statskassen til Dyrslægehjælpen i den Anledning hurtigt blev meget store og ikke antoges at staa i rimeligt Forhold til, hvad der derigennem opnaaedes i Retning af Sygdommens Bekæmpelse (se Bemærkningerne til Forslag til Lov om Ændring af Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, fremsat af Landbrugsministeren i Folketinget den 11. Januar 1927) ændredes forannævnte Lovbestemmelse ved Lov Nr. 139 af 1. Juli 1927 som følger:

„§ 1. § 12 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene affattes saaledes:

Naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastningstilfælde, der maa formodes at være af smitsom Art, er det Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, i et af Landbrugsministeren nærmere fastsat Tidsrum forbudt